

РЕШЕНИЕ

№ 1923

гр. София, 20.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 17.01.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12388** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. М. П. със съдебен адрес в [населено място] против Решение № 367/19.09.2018г. на втори специализиран заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/.

Със жалбата се оспорва констатацията на органа - „не се установява да е упражнен натиск от страна на ответната страна“, тъй като не са кредитирани доказателства, представени от жалбоподателя, а именно: отговори от СБУ на жалби на служители на ПГЕА по спорове за изпълнение на КТД; директорът чрез секретарката е изискал копие от членовете на синдикалната организация за отказа им от членство в синдиката СБУ; не е изискано съгласие от СБУ, съгласно чл.30 от КТД за съкращаване на жалбоподателя от работа и за предизвестие от два месеца; поради натиск от директора състава на синдиката в ПГЕА е променлив и намаляващ; фрапиращо е обяснението на В. К., с което ответникът променя еднолично клаузи от КТД.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация, чрез процесуален представител оспорва жалбата и твърди, че решението е постановено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия и в съответствие с изискванията за форма и съдържание. Искане се жалбата да бъде отхвърлена, като се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Ф. Ц. Ф. – директор на Професионална гимназия по

електротехника и автоматика /ПГЕА/, чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, прие за установено следното:

На 17.08.2017г., с вх. № 16-18-58, Д. М. П. е подал жалба до Комисията за защита от дискриминация, относно дискриминация по признак "синдикална принадлежност" осъществена през учебната 2016-2017г. с действия на директора на Професионална гимназия по електротехника и автоматика /ПГЕА/ [населено място].

С разпореждане №624 от 05.09.2017г. по подадената жалба от Д. М. П. – председател на Синдикална организация към Синдиката на българските учители в ПГЕА [населено място] срещу Ф. Ц. Ф. – директор на ПГЕА [населено място], председателят на КЗД е образувал преписка с № 185/2017г. по описа на Комисията за производство по глава четвърта от Закон за защита от дискриминация /ЗЗДискр./ по признак "синдикална принадлежност". Преписката е разпределена за разглеждане на втори постоянен заседателен състав. С разпореждането е указана доказателствената тежест на жалбоподателя и ответника, както и че страните са длъжни да оказват съдействие на КЗД при събиране на доказателства, както и да представят доказателства, които се намират при тях.

Жалбоподателят е уведомен за образуваната преписка и за необходимостта да представи доказателства в подкрепа на изложените в жалбата факти. Предприето е събиране на доказателства, като докладчикът по преписката е уведомил директора на ПГЕА [населено място] за образуваната преписка и за възможността като ответник да изрази писмено становище по заявените от жалбоподателя оплаквания.

От името на ПГЕА, представлявана от директора, в КЗД е постъпило становище, в което е посочено, че след прекратяване на трудовото правоотношение с Д.П., считано от 21.06.2017г. последният е предприел действия по депозиране на жалби и сигнали пред всички институции, имащи отношение към образователния процес. Посочено е също, че от жалбата не става ясно по какъв начин директорът на гимназията е пренебрегнал договорености в КТД за системата на образованието и с какво е ощетил работещите в заведението.

Жалбоподателят представил в КЗД копие на искова молба от 06.07.2017г. подадена в СРС, с която оспорил заповед №РД-18-627/20.06.2017г. на директора на ПГЕА [населено място], издадена на основание чл.328, ал.1, т.10б от КТ за прекратяване на трудовото му правоотношение. С удостоверение, издадено на 18.07.2017г. от председателя на Общ.КС на СБУ е установена легитимността на Синдикалната организация на СБУ при ПГЕА [населено място] и на председателя ѝ – Д. М. П..

Изготвен е доклад-заключение от докладчика по преписката. Страните са призовани за насроченото открито заседание.

На 20.03.2018г. е проведено открито заседание на втори специализиран постоянен състав на КЗД. Предложена е помирителна процедура, но страните не са изразили съгласие. В заседанието по искане на жалбоподателя съставът му е предоставил възможност да конкретизира направеното устно оплакване за тормоз с конкретните действия или бездействия, периоди, през които са извършени и лицата, които са ги извършили. Насрочено е второ заседание.

На 27.03.2018г. жалбоподателят в писмена форма допълнил жалбата си и представил копия на документи. Копие от допълнението на жалбата и приложенията е връчено на

директора на ПГЕА [населено място]. От своя страна директорът на гимназията представил писмена защита към която приложил заверени копия на документи.

На 20.05.2018г. е проведено насроченото заседание на втори специализиран постоянен състав на КЗД, приети са доказателства и е открито производство по оспорване на представен от директора на гимназията документ. В заседание на състава, проведено на 05.06.2018г. са приети писмени доказателства, изслушани са свидетелски показания и преписката е обявена за решаване.

С Решение №367 от 19.09.2018г. съставът на КЗП е решил, че директорът на ПГЕА [населено място] не е извършил дискриминация по признак „синдикална принадлежност“ по чл.4, ал.1 от ЗЗДиср. и не е извършил дискриминация под формата на тормоз по чл.5 от ЗЗДискр. във вр. с §1,т.1 от ДР по признак „синдикална дискриминация“ срещу Д. М. П. и е оставил жалбата му без уважение. За да постанови това решение КЗД е приела, че от събраните доказателства не се установява да е упражняван натиск /чрез насърчаване, склоняване или принуда/ от директора по отношение на членовете на синдикалната организация и по тази причина те да напуснат както организацията, така и работата си. Сочи се в мотивите на решението, че не са събрани доказателства, че синдикалната принадлежност на някой от членовете е причина за тяхното напускане. Съгласно представените доказателства членовете на синдикалната организация напуснали по собствено желание. Прието е също, че не са събрани доказателства и за твърденията на жалбоподателя, че директорът е заявил, че няма да спазва КТД и че именно той е отговорен за намаляване на членския състав на синдикалната организация. Според КЗД не са събрани и доказателства оборващи твърдението на директора, че жалбоподателят не му е представил удостоверение за легитимност на синдикалната организация на територията на гимназията и списък с имената на членовете, които са в трудовоправни отношения с гимназията. Съгласно мотивите недоказано е останало и твърдението на жалбоподателя, че директорът отказва да спазва отрасловия КТД от 19.06.2016г. за сферата на образованието, поради това че не е член на работодателска организация – страна по него. Констатирано е, че жалбоподателят не е конкретизирал в какво точно се изразява незачитането и че не се доказва незачитане на правата на служителите по КТД.

За оплакването на жалбоподателя, касаещо прекратяването на трудовото му правоотношение КЗД е приела, че се касае за трудовоправен спор между страните, който не е от нейната компетентност, а в правомощията на сезирания съд. Предвид твърдението, че прекратяването на трудовото правоотношение е дискриминационно КЗД е счела, че не са налице факти в тази насока. За твърдението, че на жалбоподателя не е изплащано допълнително възнаграждение за научната степен, която има – „кандидат на техническите науки“ в направление Електроника от една страна КЗД е приела, че е въпрос касаещ трудовото правоотношение на жалбоподателя, а от друга страна е констатирала липса на доказателства, че на други преподаватели, които имат научна степен са били изплащани допълнителни възнаграждения, поради което е отчела невъзможност да се установи по-неблагоприятно положение на жалбоподателя в сравнение с друго лице при сравними сходни обстоятелства.

В оспореното решение е прието, че ответникът е представил доказателства /покана, отправена на основание чл.52, ал.1 от КТ до жалбоподателя, писмо от 04.10.2016г. до жалбоподателя на основание чл.52, ал.1, т.1 от КТ и Протокол №1, с

вх.№102/07.10.2016г. отразяващ проведената на 05.10.2016г. среща/, с които е изразил воля за започване на процедура за преговори с представител на синдикалната организация на служителите за сключване на колективен трудов договор, обосноваващо зачитането на синдикалната организация.

За твърдяната дискриминация под формата на тормоз на работното място извършен от директора на гимназията КЗД също не е установила нежелано поведение продиктувано от признака „синдикална принадлежност“, изразено физически, словесно или по друг начин, което да има за цел или резултат накърняване достойнството на жалбоподателя и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда за него.

Решението е съобщено на Д. П. на 30.10.2018г.. Жалбата е подадена на 13.11.2018г. и е входирана в КЗД на 16.11.2018г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е в срок, от адресат на акта.

Разгледани по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено от компетентен орган – Комисията за защита от дискриминация, втори специализиран състав, конституиран съгласно разпореждане на председателя на КЗД за образуване на преписка и последващо разпределяне на същия състав в изпълнение на нормата на чл.54 от ЗЗДискр..

При постановяване на решението е спазена предписаната в чл.66 от ЗЗДискр. форма. Не са налице съществени нарушения на административно-производствените правила. Производството пред КЗД е образувано въз основа на подадена жалба. Жалбата е отговаряла на изискванията на чл.51 от ЗЗДискр. и не са съществували процесуални пречки за разглеждането ѝ по смисъла на чл.52 от ЗЗДискр.

За изясняване на фактическата обстановка е извършена процедура по проучване по чл.55 от ЗЗДискр., изискани са становища и обяснения по изложените оплаквания от ответника в производството по реда на чл.55 – чл.59 от ЗЗДискр., осигурена е възможност на страните да ангажират доказателства.

В съответствие с нормата на чл.60, ал.1 от ЗЗДискр докладчикът е изготвил доклад-заключение. Видно от представения протокол от откритото заседание, КЗД е изпълнила задължението си да даде на страните възможност за помирение по реда на чл.62 от ЗЗДискр, но същите не са изразили воля в тази посока. Поради това производството е било разгледано по общия ред. Проведени са открити заседания. Събрани са писмени и гласни доказателства.

Съдът намира, че въз основа на правилно установените факти, КЗД е формирала правилни правни изводи. От събраните доказателства се установява, че до 21.06.2017г. жалбоподателят е работил в ПГЕА [населено място] и е заемал длъжност учител теоретично обучение. От посочената дата е прекратено трудовото му правоотношение със заповед на директора на ПГЕА [населено място], която П. е оспорил по съответния ред пред СРС. Жалбоподателят към 18.01.2017г. и до 30.06.2017г. е бил председател на Синдикалната организация на СБУ при ПГЕА [населено място], която в различните периоди е имала различен членски състав / напр. към 29.11.2016г. – 28 членове и към 20.06.2017г. – 3 членове/. Представено е заявление от А. Я. за напускане на синдиката, на което жалбоподателят е записал, че лицето не е плащало три месеца членски внос и се е самоизключило и заявление от А.П. също за

напускане на синдиката. На последния ред на заявлението на П. е записано: „За сведения на Х.“. Правилен е изводът на КЗД, че с посочените доказателства не се установява натиск от страна на директора на гимназията по отношение на членове на синдиката в насока напускането му. В първия случай съгласно записаното лице се е самоизключило предвид разпоредби на Устава поради неплащане на членски внос, а във втория липсват доказателства за връзка между Х. и директора, обосноваваща осъществяван от директора натиск. Обстоятелството, че Х. евентуално е секретар на директора не доказва натиск от директора, чрез секретарката му. Такъв може само да се предполага, но административен акт не може да се издаде въз основа на предположения.

Неоснователни са и аргументите на жалбоподателя, че отговорите на СБУ, адресирани до служители на ПГЕА [населено място] във връзка с клаузи на КТД са доказателства за упражнен натиск от страна на директора на гимназията по отношение на жалбоподателя. От отговора на председателя на СБУ до Н. Е. се установява, че Е. е направила запитване относно размера на платения годишен отпуск на синдикалните членове и редът на ползването му, а от отговора до Л. С. – главен счетоводител в ПГЕА [населено място] се установява, че С. е направила запитване длъжен ли е директорът да изпълнява договореностите в КТД за системата на народната просвета от 19.06.2016г. и следва ли главният счетоводител да заложи повишените размери на допълнителните трудови възнаграждения, регламентирани с КТД. С установените факти не може да се докаже упражняване на натиск /под каквато й да е форма/ от директора по отношение на жалбоподателя или на членовете на синдикалната организация. Като доказателства в тази насока не може да се приемат и представените писма, с които от различни органи се разяснява прилагането на КТД.

От съдържанието на покана с дата 09.12.2016г. и на покана с дата 30.03.2017г. и двете от Д. П. се установява, че синдикалната организация при ПГЕА [населено място] е поканена от директора на гимназията да участва в изготвянето на вътрешни правила за формиране на работна заплата и че същата организация има желание да продължи започнатите преговори през 2016г.. Двете покани, изходящи от жалбоподателя ясно сочат наличие на диалог и на желание от двете страни вътрешните правила да се приемат с участието на синдикалната организация.

Правилни са изводите на КЗД, че законосъобразността на прекратяването на трудовото правоотношение не е от нейната компетентност, както и че не са налице доказателства, че прекратяването на трудовото правоотношение е дискриминационно. Неизискването на съгласие за прекратяване на правоотношението между страните само по себе си не сочи на дискриминация. Необходимо е да се представят и други доказателства за обосноваване на такъв извод. Липса на доказателства, че на други преподаватели, които имат научна степен са били изплащани допълнителни възнаграждения прави невъзможна преценката за по-неблагоприятно положение на жалбоподателя в сравнение с друго лице при сравними сходни обстоятелства. По тази причина твърдението, че на жалбоподателя не е изплащано допълнително възнаграждение за научната степен, която има – „кандидат на техническите науки“ също е недоказано. Освен това не са налице доказателства за надлежно уведомяване на ответника за наличието на научната степен на жалбоподателя, за направено искане за заплащане на допълнително възнаграждение и за датата, на която това е станало, както и за действията на директора във връзка с този факт.

В отправената до Д. П. покана от Етичната комисия на ПГЕА [населено място] е

посочено, че следва да бъде изслушан относно взаимоотношенията му спрямо преподавателите и учениците в ПГЕА. В поканата е цитирана заповед №РД-16-357/10.02.2017г., с която жалбоподателят пожелал да се запознае. Директорът обосновал отказ с мотив, че заповедта не е отправена към П. и това изключва възможността да получи препис от нея. От цитираните доказателства не следва извод за осъществена дискриминация по какъвто ѝ да е признак.

Изразяването на мнение от страна на директора на гимназията, че 48 дни отпуск е напълно достатъчен за педагогически персонал и че не може да си обясни причината, че има хора от колектива, на които не им е достатъчен не може да се разглежда като тормоз, тъй като всеки има право на мнение, а и с това мнение не се накърнява ничие достойнството. Не може да се приеме и че различното мнение създава враждебна и застрашителна среда на работното място. В случая липсват каквито и да е доказателства, че директорът е обективирал мнението си чрез действия или бездействия и е лишил жалбоподателя или друг член на синдикалната организация от следващите му се права по КТД.

Не са ангажирани доказателства и за твърдяната дискриминация под формата на тормоз на работното място извършен от директора на гимназията. Нежелано поведение продиктувано от признака „синдикална принадлежност“, изразено физически, словесно или по друг начин, което да има за цел или резултат накърняване достойнството на жалбоподателя и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда за него не се установява. Твърденията на П. в допълнението на жалбата, че в разговор с него Н. Е. и Л. С. посочили, че напускат по собствено желание, тъй като се чувстват тормозени от директора, а желаят да си запазят здравето не са доказани. От друга страна дори жалбоподателят не твърди, че евентуалното поведение на директора спрямо служителките е последица от „синдикалната им принадлежност“.

Дискриминация по признак „синдикална принадлежност“ не следва и от наличието на дейност на председателя на синдикалната организация в полза на гимназията. От твърденията за личен принос не следва единствения извод, че „обтягането на отношенията с ръководството“ е „синдикалната принадлежност“ на жалбоподателя.

Във връзка с изложеното следва да се има предвид, че жалбоподателят не е установил по надлежен ред легитимността на синдикалната организация в гимназията и на председателя ѝ. Едва пред КЗД е представил доказателства в тази връзка. Следователно към процесния период, за който се твърди, че е осъществявана дискриминация ответникът не е разполагал с убедителни доказателства за посочените факти. Във връзка с представен списък на членовете на синдикалната организация в гимназията директорът установил, че част от посочените членове не са в трудовоправни отношения с ПГЕА [населено място]. Несигурността в

действителността на твърдяните факти за синдикална организация, за нейния председател и за членския ѝ състав определят границите на контактите между синдикат и работодател, но не са последица от „синдикалната принадлежност“ на жалбоподателя.

Законът за защита от дискриминация цели установяване и санкциониране на всяко неравностойно третиране според признаците, изброени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗДискр или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по които Република България е страна. За да е осъществен състав на нарушение, е необходимо установено различно третиране на лицето, което го поставя в по-неблагоприятно положение от други лица при сравними сходни обстоятелства, при наличието на пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното третиране и причината за него, изразяваща се в признак по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. В случая не са налице доказателства за дискриминация по признак „синдикална принадлежност“ и за дискриминация под формата на тормоз по чл.5 от ЗЗДискр. във вр. с §1, т.1 от ДР по признак „синдикална дискриминация“ срещу Д. М. П.. Не се установи нежелано поведение в резултат на „синдикална принадлежност“ или осъществен тормоз по отношение на жалбоподателя. Предвид изложеното съдът прие че не са налице основания за отмяна на оспореното решение. Жалбата е неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, жалбоподателят следва да заплати разноски на КЗД в размер на 100,00 лв. /предвид разпоредбите на чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ/, представляващи адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт по административно дело.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. П. със съдебен адрес в [населено място] против Решение № 367/19.09.2018г. на втори специализиран заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА Д. М. П. със съдебен адрес в [населено място] да заплати на Комисия за защита от дискриминация сума в размер на 100,00 лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Решението да се съобщи на страните, чрез изпращане на препис.

СЪДИЯ: